

[Dohrmann]

kommer med sit forslag inden sommerferien og han vel at mærke ikke alene fremsætter det, men også – sammen med udvalget selvfølgelig – forsøger at få det frem til en afstemning inden folketingets sommerferie, skal vi gerne trække dette lovforslag tilbage, således at vi kan få den samlede løsning, ministeren taler om. Det værste, jeg synes der kunne ske, var, at vi gik ind til en ny sommer med de hastighedsgrænser, vi har.

Fru Birthe Rønn Hornbech fra venstre spurgte, hvor de færdselsmæssige hensyn er henne i dette lovforslag. Fru Birthe Rønn Hornbech havde egentlig selv givet svaret 30 sekunder tidligere, da hun nævnte, at der stod i bemærkningerne, at hastigheden altid skulle afpasses efter forholdene. Jeg er da 100 pct. enig i, at der findes områder særlig i byerne, hvor det vil være helt uforsvarligt at køre 60 km/t, som der står i loven. Men prøv på den anden side at tænke på alle de hovedveje, der er blevet nedklassificeret, siden vi har fået udbygget motorvejsnettet. Man kan køre ovre i Vestjylland på strækninger, hvor man kan se 15–20 km frem, hvis det ellers er klart vejr, der er ikke en bil i sigte, og dér vil man altså tvinge folk til at køre de 80 km/t. Sådan noget inspirerer til overtrædelse af loven. Det skæpper selvfølgelig lidt i statskassen, at man idømmer nogle fartbøder, men det er vel ikke hensigten, at man skal forsøge at forbedre statens økonomi på den måde.

Som sagt synes jeg, det er en meget positiv modtagelse, lovforslaget har fået, og jeg håber, at man enten i det mindste vedtager, at hastighedsgrænsen på motorveje bliver forhøjet inden sommerferien, eller at ministeren får fremsat sin samlede løsning, således at vi kan få det vedtaget inden folketingets sommerferie. Det er ikke et lomme filosofiforslag, der her er fremsat, som den radikale ordfører sagde, men vi ved godt, at der findes enkelte partier her i folketinget, der gør, hvad de kan for at genere bilismen. De ser hellere den kollektive trafik udbygget, uanset hvad det koster, fordi de simpelt hen hader privatbilismen.

Jeg skal sluttelig rette en særlig tak til CD, fordi de ubetinget støttede lovforslaget, men alt i alt vil jeg sige, at alle ordførere gik ind i denne debat, synes jeg, med de bedste hensigter. Jeg håber, der kommer det ud af det, at vi får ændret de panikforslag, der i sin tid

blev vedtaget, og at vi får vedtaget nogle ændringer, således at over halvdelen af de biler, der færdes ude omkring i trafikken, ikke overtræder færdselsloven gang efter gang; for det er jo tilfældet i dag.

(Kort bemærkning).

Jimmy Stahr (S):

Hvis hr. Dohrmann mener, at socialdemokratiet krystalklart gik ind for, at justitsministeren skulle fremsætte en samlet løsning, og at det var vi positive over for, har hr. Dohrmann helt forstået det. Hvis hr. Dohrmann derimod forstod, at vi med det, jeg sagde heroppe, gik positivt ind for fremskridtspartiets lovforslag, er der grums på vores kommunikationslinjer.

(Kort bemærkning).

Alice Faber (SF):

Hr. Dohrmann talte meget smukt om bilernes beskaffenhed, som var blevet bedre. Jeg undrer mig over, hvilken rolle ulykkestalene egentlig spiller for hr. Dohrmann, for det var hr. Dohrmann slet ikke inde på. Det var mere de tekniske ting med, hvad vi kan nu. Jeg vil gerne høre hr. Dohrmanns bemærkning til, om det, at der er en sammenhæng imellem fart og ulykker, slet ikke er noget, man har overvejet i fremskridtspartiet.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det er jo en god og frugtbar uenighed, der er tale om, når vi diskuterer hastighedsgrænser. Sådan har det altid været, og sådan vil det nok også blive i fremtiden, at det er et spørgsmål, der giver anledning til meget forskellige opfattelser. Det er da også i orden, det synes jeg da ikke der er noget at indvende imod. Det kan være frugtbart med en debat.

Det eneste, jeg var betænkelig ved, var, at regeringspartiernes ordførere, som jeg gerne vil have at man kan holde sammen på, ikke helt kunne blive enige om, hvornår det var nat, og hvornår det var dag! Det må fremkalde lidt betænkelighed, at man ikke kan samles om dette.

Men jeg forstod – og det er jeg glad for – at det var en næsten generel opfattelse, at færdselsloven ikke er noget, man skal ændre stykkevis. Man skal tage de problemer op,